Dosarul nr. 5r-76/2025 4-25025619-38-5r-26022025

H O T Ă R Î R E
În numele legii

13 iunie 2025 mun. Orhei, R. Moldova

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Viorica Severin
Grefier Rodica Popa
Cu participarea:
Agentului constatator al INSP a IGP al MAI Daniel Munteanu
În lipsa:
Petentului Mardare Dumitru

examinând în ședință publică contestația depusă de către Mardare Dumtiru împotriva procesului-verbal seria DCT04 nr. *****din 23 decembrie 2024 și a deciziei înserate în acesta din aceeași dată, prin care a fost recunoscut vinovat în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea pedepsei în formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale, ce constituie suma de 600 lei,

c o n s t a t ă:

La 23 decembrie 2024, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Mihail Mușet a fost întocmit procesul - verbal seria DCT03 nr. *****din 23 decembrie 2024, în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional în privința lui Mardare Dumitru, pentru faptul că, la 08 februarie 2024, ora 18^{06}, aflându-se în Orhei (Step-Soci), la volanul automobilului de model „*****” cu nr. de înmatriculare *****, a ignorat prevederile pct. 47.1 din Regulamentul Circulației Rutiere, manifestate prin faptul că, aflându-se pe traseul

R20 Rezina-Orhei-Călărași, a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, s-a deplasat cu 63 km/oră.

Totodată, prin decizia de sancționare din 23 decembrie 2024, emisă de către agentul constatator Mihail Mușet din cadrul INSP al IGP al MAI, Mardare Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 236 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea unei sancțiuni în formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale, ce constituie suma de 600 lei.

La 18 februarie 2025, Mardare Dumitru a contestat procesul-verbal seria DCT03 nr. *****din 23 decembrie 2024 și decizia înserată în ea, invocând dezacordul cu aceasta.

În motivarea contestației a indicat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție s-a invocat încălcarea Regulamentului Circulației Rutiere (p. 47 alin. (1)), aprobat prin H.G. nr. 357/2009, și ce se pedepsește conform art. 236 alin. (1) din Codul contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție identificat prin Seria DCT03 şi numărul *****și decizia din 23.12.2024, emis de către ofițerul principal al Secției monitorizare și documentare trafic rutier a DPP a INSP al IGP al MAI, Mușet Mihail în calitate de agent constatator, a întocmit acest procesul-verbal de constatare ca la „„conveier" fără a se urmări un scop legal, prin care Mardare Dumitru, ca contravenient a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional al RM.

A indicat că, prin emiterea actelor reliefate de către agentul constatator se încălcă în mod cert, vădit și grosolan drepturile procedurale a contravenientului, fapt deductibil din sfidarea principiului caracterului personal al răspunderi contravenționale specificat în art. 8 alin. (2) al legii contravenționale, care prevede că „persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Menționează că, este supusă răspunderi contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională. Însă conform realității obiective, din situația creată deduce că persoana Mardare Dumitru, a fost sancționată pe nedrept, deoarece de facto nu putea încălca legea, regulile de circulație fiindcă nu posedă fizic mijlocul de transport cu care s-a săvârșit fapta ilegala, *deci el nu putea fi contravenient, fiindcă a transmis în locațiune mașinile ce le are în proprietate*, în special către S,C. „Nagoltrans" S.R.L., și în acest caz clienții acestei companii se fac vinovați, iar

prin actele de constatare a fost sancționată pentru comiterea contravenției persoanei contravenientului adică Mardare Dumitru care nu este imputabilă lui, dar locatarul Maler Ghenadie *****IDNP: *****, în baza contractului de locațiune, buletinului de identitate atașat la procesul- verbal, adică efectiv se face vinovată o altă persoană care a fost la volanul mașinii în virtutea relațiilor civile ce izvorăsc din contractele de locațiune. Reiterează că autorii faptelor contravenționale se fac anume cetățeni care au beneficiat de mijloacele de transport în chirie și care posedă mijlocul de transport în ziua săvârșirii faptei, nu proprietarul acestora Mardare Dumitru, circumstanță ce poate fi real probată, confirmată prin anexa prezentului act și duce la nulitatea actelor de constatare emise împotriva contestatarului.

Invocă că nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție, precum și cu decizia agentului constatator asupra cauzei contravenționale din 23.12.2024, fiind emis cu încălcarea prevederilor legale, inclusiv a drepturilor persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, or din analiza procesului-verbal depus la dosarul cauzei se poate observa clar, că acestea nu corespund cerințelor legale imperative descrise în art. 443 din Codul contravențional al RM şi nici procedura nu a fost aplicată corespunzător.

Nu este de acord cu sancțiunea aplicată de agentul constatator, deoarece aceasta este una ilegală, aplicată altei persoane, disproporționat de mare în raport cu atitudinea, responsabilitatea şi conștiința civică a lui Mardare Dumitru manifestată în raport cu organele de drept și cu normele aferente cazului supus examinării. Sunt indignați de faptul că a fost aplicată eronat norma juridică, aplicându-se sancțiunea în privința proprietarului deși la momentul săvârșirii contravenției, vehiculele se aflau în posesia altor persoane.

Mai mult decât atât, au declarat că în perioada săvârșirii faptei, Mardare Dumitru nu a recepționat careva acte de unde ar rezulta obligația comunicării aceste circumstanțe către organele de drept, iar Mardare Dumitru își exercita atribuțiile de serviciu conform statutului său nefiind responsabil de recepționarea corespondenței, fiind de obicei la o altă locație fizică, în concret la sediul juridic al companiei sale, în calitatea sa de administrator.

Respectiv, Mardare Dumitru, nefiind în cunoștință de cauză despre careva încălcări ale regulilor de circulație ale mijloacelor de transport transmise în gestiune că S.C. „Nagoltrans" S.R.L. și nu avea cum să cunoască despre eventualele, abateri ale clienților acestei companii şi nu poate fi sancționată pentru

norme incriminatorii aleatorii, precum și nu era posibil ca să comită contravenția incriminată din perspectiva de proprietar fiindcă nu o posedă fizic.

Cu referire la prevederile art. 425 din Codul contravențional, comunică că existența faptei contravenționale imputabile contravenientului a fost constată fără probele, doar prin constatarea personală a agentului în baza informaților electronice în absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

La fel, la fața locului nu au fost întocmite actele procedurale necesare în vederea stabilirii căror va circumstanțele pentru justa soluționare a cauzei, (de ex: planșa fotografică, schița anexata la procesul-verbal contravențional etc.), care ar constata cu certitudine faptul că el a fost la volan, în condițiile respective, pornind de la principiul echității, legalității și previzibilității legii contravenționale, conchide că în speță nu pot fi aplicabile aceleași sancțiuni față de contraveninet ca și față de un alt făptuitor care fiind la volan nemijlocit a săvârșit acțiunile ilegale conform actelor de constatare. Drept urmare, nu s-a opus, nu au negat încălcarea normei imputabile prin actele de constatare, doar că indică că aceste abateri, încălcări sunt săvârșite de către altcineva, iar din perspectiva de proprietari ai mijloacelor de transport abia recent a făcut cunoștință cu încălcările imputabile locatarilor ce au luat în chirie mijloacele de transport.

Menționează că sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator, se atestă motive de nulitate absolută a actelor atacat, deoarece urma să se emită actele de constatare împotriva posesorului temporar al mijlocului de transport, nu în privința proprietarului.

În acest context, respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru întocmirea procesului- verbal cu privire la contravenție, în scopul produceri efectelor juridice pentru care a fost întocmit este obligatorie pentru agentul constatator, prin prisma art. 16^1 alin (3), 443, 443^1, 445, ș.a. din Codul contravențional.

În conformitate cu Decizia Curții Constituționale nr.156/2018 din 2018-12-10 din 10.12.2018 de inadmisibilitate a sesizări nr.188g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 443 alin. (13) și 455 alin. (2) din Codul contravențional, publicat 2019-03-29 în monitorul oficial nr. 111-118 art. 62. pct. 22 ”Curtea menționează că sarcina de a demonstra vinovăția persoanei de comiterea unei contravenții i revine agentului constatator sau,(după caz, procurorului".

Astfel, agentul constatator avea obligația să califice corect fapta, să informeze victima și contravenientul în privința drepturilor lor procesuale, să le ofere detalii despre calitățile ce le dețin în procesul contravențional, şi asupra încadrării juridice a faptei conform criteriilor de individualizare, inclusiv asupra efectelor privind sancțiunea contravențională, etc. Deoarece normele sunt imperative, sancțiunea nerespectării lor este nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prin urmare, din coroborarea dispozițiilor legale invocate și din raportarea lor la situația speței reiese că făptuitorul a fost sancționat de către persoane care au interpretat incorect legea materială-procesuală și au aplicat arbitrar norma legală. Drept ultim remediu al contestatarului pentru a-și valorifica dreptul la un proces echitabil, în cazul acestor omisiuni, erori procedurale comise în timpul acumulării probatoriului, precum și în timpul examinării cauzei este emiterea hotărârii echitabile de către instanța de judecată.

Invocă prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, care prevede că, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447/1 alin.(8).

Potrivit prevederilor art. 448 alin, (3) din Codul contravențional persoana față de care a fost emisa decizia și care a lipsit atât la examinarea cauzei, cât și la pronunțarea deciziei și nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începeri executării sancțiunii contravenționale sau a perceperii despăgubirii materiale.

În condițiile în care fapta a avut loc în anul 2023-2024, dar procesele-verbale cu privire la contravenție și deciziile agentului constatator au fost aduse la cunoștința mult mai târziu, abia la data de 14 februarie 2025.

Prin urmare, menționează că contestația este formulată în interiorul termenului stabilit de lege. Ori, exercitarea unei căi de atac împotriva unei

hotărâri, este indisolubil legată despre cunoașterea existenței emiterii acestei hotărâri, precum și posibilitatea reală de a contesta actul emis.

Așadar, termenul de depunerea a contestației este respectat, or decăderea din dreptul acesta survine doar când contestația împotriva actelor, este depusă în afara termenului ca o consecință a neexecutării obligației de a respecta norma legală şi/sau iresponsabilității valorificării drepturilor prevăzute de lege.

Conchide că în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

In conformitate cu ar. 16^1 alin. (1)-(3) „răspunderea contravențională a proprietarului vehiculului", buchia legii indică că prin derogare de la prevederile art. 16, pentru contravențiile constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate și/sau cu mijloace de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative, persoana fizică sau juridică proprietar al vehiculului cu care s-a comis contravenția este pasibilă de răspundere contravențională sub formă de amendă dacă, în termen de 60 de zile lucrătoare, aceasta nu comunică în condițiile art.443^1 identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției.

În cazul răspunderii contravenționale în condițiile alin.(1) al prezentului articol, nu se aplică puncte de penalizare conform art. 36 și nu se fac înscrieri în cazierul contravențional. Prevederile alin.(1) nu se aplică dacă se constată că, la momentul săvârșirii contravenției, vehiculul se afla în posesia altei persoane sau proprietarul a fost deposedat de vehicul în mod ilicit.

Conform art. 5 alin. (1) din Codul contravențional nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiuni contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Iar, art. 10 din Codul contravențional stabilește că este contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor indicate, invocă că instanța de judecată urmează să verifice legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție. Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, comunică că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță în vederea asigurării respectări principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabila, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului – verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 al Codului contravențional.

Conform celor relatate în, contextul legislației interne în vigoare și al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, constată că: procesul-verbal de contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. De asemenea, procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravențional. Conform dispoziției legale, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenție atrage nulitatea acestuia. În conformitate cu articolul 6 §3 din Convenție, ce garantează dreptul învinuitului de a participa efectiv la examinarea procesului. Acest fapt include, printre altele, nu doar dreptul de a fi prezent, dar și de a urma toate procedurile în fața instanței (hotărârea Stanford v. Regatul Unit, 23 februarie 1994, s 26: Jabardo v Sputia, 6 decembrie 1988, § 78). Acest drept constituie un aspect al principiului contradictorialității și poate să derive din garanțiile conținute în literele c), d) și e) ale articolului 6 & 3- dreptul acuzatului „„de a se apăra el însuși", de a solicita audierea martorilor acuzării și de a obține citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca martorii acuzării" și „„de a fi asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere (Colozza v. Italia, 12 februarie 1985, 27).

În motivarea poziției sale, contravenientul susține că decizia agentului constatator este una abuzivă cu încălcarea normelor imperative ale Codului Contravențional. În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul contravențional constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu prevederile art. 442 alin. (1), art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional, art. 443.alin. (1) și (9), art. 441 alin. (1) lit. a), art. 461 alin. (1), 445 alin. (1), art. 448 alin. (8) din Codul contravențional, *petentul Mardare Dumitru solicită* admiterea contestației, anularea procesului-verbal contravențional seria DCT03 nr. *****și a deciziei din 23.12.2024, întocmit în temeiul art. 236 alin. (1) Cod contravențional, prin care i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale, ce constituie suma de 600 lei, cu încetarea procesului contravențional.

În ședința de judecată, agentul constatator Munteanu Daniel, a declarat că, în condiția art. 443^1, alin. (1) Cod contravențional, fiind în imposibilitate de a identifica cine se afla la volanul automobilului de model ”*****”, cu nr. de înmatriculare BSN889, la momentul săvârșirii contravenției, în adresa proprietarului vehiculului Mardare Dumitru, a fost expediată o solicitare ca să informeze cine se afla la volanul mijlocului de transport și acesta la rîndul avea obligația să informeze cele solicitate.

Menționează în contextul alegației petiționarului, că chiar dacă, conform contractului de locațiune automobilului cu care a fost comisă contravenția, se afla în posesia SRL Nagoltrans, proprietar este Mardare Dumitru, iar în baza de date nu este informație că automobilul a fost dat în locațiune.

Agentul constatator a transmis proprietarului Mardare Dumitru solicitarea de a comunica cine se afla la volanul automobilului, din motiv că, la data de 08.02.2024 în sat. *****, s-a depășit limita de viteză cu 13 km, având viteza de 63km/h.

Solicitarea a fost recepționată de petent la 06 martie 2025, însă acesta nu a informat în 60 zile cine se afla la volanul automobilului, în urmă la ce, a fost întocmit procesul- verbal cu privire la contravenție proprietarului Mardare Dumitru, care a fost expediat în adresa acestuia.

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost recepționat de către Mardare Dumitru la 10 ianuarie 2025, fapt ce se confirmă și prin extrasul de la Poșta Moldovei.

Solicită respingerea contestației din motiv că proprietarul nu a informat în 60 zile cine se afla la volanul automobilului, iar dacă l-a dat în locațiune, cine era posesorul.

Petentul Mardare Dumitru fiind citat despre data, ora și locul examinării prezentei cauzei, fapt confirmat prin avizul de recepție a citației, anexat la materialele cauzei, nu s-a prezentat și nu a informat instanța motivele neprezenții sale.

Totodată conform art. 447[1] din Codul contravențional al RM prezența agentului constatator și a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la examinarea cauzei contravenționale este obligatorie.

(5) Absența agentului constatator sau *a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional*, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințare prealabilă, *nu împiedică examinarea cauzei*.

Astfel, fiind pusă în discuție posibilitatea examinării cauzei nominalizate în lipsa petiționarului, ținând cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării art. 447[1] din Codul contravențional al RM, *instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa petiționarului.*

Studiind materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în contestația înaintată, instanța consideră necesar a respinge contestația, ca fiind depusă cu omiterea termenului de contestare, din următoarele considerente.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional, instanța de judecată judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale.

La caz, instanța de judecată atestă faptul că, la data de 23 decembrie 2024, de către agentul constatator Mihail Mușet din cadrul INSP al IGP al MAI, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 *****din 23.12.2024, în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional și adoptată o decizie de sancționare în privința lui Mardare Dumitru, cu aplicarea unei amenzi în

mărime de 12 u.c., ce constituie suma de 600 lei, *pentru faptul că,* la data de 08.02.2024, ora 18^{06}, aflîndu-se pe traseul R20 Rezina-Orhei-Călărași la volanul automobilului de model "*****" cu nr. de înmatriculare *****, a ignorat, prevederile pct. 47.1 din Regulamentul Circulației Rutiere, depășind limita de viteză pe sectorul de drum respectiv și anume s-a deplasat cu 63 km/h.

În conformitate cu prevederile art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, *"Contravenientul,* victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, *în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.*

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia *sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8)".*

La fel, potrivit aliniatelor (2) și (3) al aceluiași articol, în cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, ***persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația***. Persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atât la examinarea cauzei, cât şi la pronunțarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii contravenționale sau a perceperii despăgubirii material.

Respectiv, conform prevederilor alin. (4) al articolului pre citat supra, contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator care a examinat cauza. În cel mult 3 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația şi dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

În contextul celor invocate, în ședința de judecată, instanța a constatat că, potrivit extrasului de la *Secția monitorizare și documentare trafic rutier*, agentul constatator Mihail Mușet, a expediat în adresa petentului Mardare Dumitru, ***solicitarea privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvîrșirii contravenției din***

08.02.2024, ora 18:06, ***expediată în adresa acestuia <u>și recepționată la 06.03.2024,</u> însă Mardare Dumitru, nu s-a prezentat, ignorînd în așa mod, solicitarea agentului constatator. (f. d. 17)***

Astfel, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 *****în care este înserată **decizia de sancționare din 23.12.2025**, a fost emisă în lipsa contravenientului Mardare Dumitru.

Ulterior, **la data de 18 februarie 2025**, Mardare Dumitru a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 *****și deciziei de sancționare din 23.12.2024, **care a parvenit în adresa agentului constatator la 18.02.2025,** fapt ce se confirmă prin ***ștampila aplicată de către organul competent***. (f. d. 3)

În motivarea contestației, petentul a indicat că, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia înserată în acesta, l-a recepționat la data de **<u>14 februarie 2025,</u>** însă dovada în acest sens nu a prezentat instanței de judecată, fapt care nu poate fi reținut de către instanță, ***or*** această alegație a fost combătură în ședința de judecată de către agentul constatator prin anexarea la materialele cauzei a ***Extrasului trimiterii poștale, din care rezultă că Mardare Dumitru, a recepționat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia înserată în acesta la data de <u>10.01.2025.</u>*** (f.d.35)

Prin urmare, în speța supusă examinării, instanța de judecată relevă **că contestația a fost depusă tardiv,** fiind depășit termenul de 15 zile din moment emiterii deciziei contrar prevederilor art.448 alin.(1) din Codul contravențional.

Mai mult, instanța reține că, prin contestația depusă, *contravenientul Mardare Dumitru* ***nu a solicitat repunerea în termenul de contestare a deciziei agentului constatator prevăzut la art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, sau după caz, conform art. 448 alin. (2) din Codul contravențional,*** *și* nu a invocat careva argumente plauzibile în sensul dat, cu prezentarea probelor corespunzătoare.

Prin urmare, sarcina solicitării repunerii în termen a prezentei contestației era în obligațiunea petiționarului Mardare Dumitru, or ignorând normele legale, se impune pierderea dreptului procesual în acest sens.

Astfel, instanța reiterează că, sarcina unei proceduri contravenționale este de a oferi certitudine unei situații incerte. ***Or, pentru soluționarea acestei probleme, apare necesitatea stabilirii în legislație a unor termene procesuale concrete***. Natura juridică a termenilor determină posibilitatea efectuării de

diverse manipulări cu acestea, prin care și restabilirea pentru motive întemeiate a termenului, în cazurile prevăzute de legislația în vigoare.

În acest sens, ***pertinentă este şi jurisprudența CtEDO, care a subliniat importanța termenelor pentru certitudinea juridică, în contextul dreptului la un proces echitabil***. ***CtEDO a statuat că rolul termenelor este de o importanță majoră atunci când este interpretat în lumina Preambulului Convenției,*** care, în partea sa relevantă, enunță preeminența dreptului ca patrimoniul comun al Statelor contractante (***Dacia SRL versus Republica Moldova, §75; hotărârea din 18 martie 2008***).

Este de remarcat că art.6 §1 al CEDO obligă instanțele judecătorești să-şi motiveze hotărârile lor. În cauza Ruiz Torija *versus* Spania, (*hotărâre din 9 decembrie 1994*), ***CtEDO a constatat că*** **omisiunea instanțelor judecătorești de a motiva refuzul de a accepta o obiecție potrivit căreia acțiunea era tardivă, a constituit o violare a acestei prevederi**. Unul dintre aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului, este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele de judecată dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție.

În contextul celor expuse, şi luând în considerație circumstanțele de fapt şi de drept conturate *supra*, instanța de judecată constată că, contestația depusă de către petentul ***Mardare Dumitru*** **este** ***tardivă***, *or,* după dispoziția art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia şi, doar pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, termenul de 15 zile curge de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8) CC, și, alin. (2), în cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile, de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale.

În acest context, ***instanța de judecată mai reiterează că, Mardare Dumitru cunoscând că este intentat un proces contravențional***, fapt confirmat prin solicitarea expediată de către agentul constatator Mihail Mușet al Secției monitorizare și documentare trafic rutier, care a fost **recepționată de către petentul Mardare Dumitru (*f.d. 17*),** ultimul **nu a manifestat diligența** de a se prezenta în fața agentului constatator în termen de 60 zile de la recepționarea solicitării, **în vederea stabilirii adevărului pe cauză și clarificării situației.**

În conformitate cu prevederile art. 374 alin. (3) Cod contravențional, *procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional*, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, *al Codului de procedură penală*, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Astfel, conform art. 230 alin. (2) din Codul de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, *nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen*.

La fel, se impune a preciza faptul că, unul dintre aspectele fundamentale ale proeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care intervine în speța dedusă judecății, ce presupune printre altele, ca atunci când se dă o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție *(a se vedea cauza Brumărescu c. României hotărârea din 28.10.1999)*. ***Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite repunerea în termenul de înaintare a contestației, doar cu scopul de a obține repararea şi lichidarea erorii juridice survenite,*** ori din cele expuse supra se dovedește incontestabil faptul că, contestatarul are scopul de a obține neîntemeiat şi neprobat încetarea procesului contravențional în privința sa.

Mai mult ca atât, instanța reține jurisprudența constantă a Curții Europene, în care s-a reiterat că, *ține de obligația părților* de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007). În contextul dat, se deduce că**,** ***cel interesat în soluționarea litigiului, urma să se intereseze de soarta dosarului, despre care avea cunoștință şi să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță prin depunerea unei contestații în termenul limită stabilit.***

Astfel, instanța de judecată consideră depusă peste termen, contestația atunci când a fost depusă după expirarea termenului prevăzut de lege, ***iar partea nu solicită repunerea în termen, astfel, că soluția de respingere ca depusă peste termen nu implică o verificare a stării de fapt şi de drept a cauzei şi nici constatarea vinovăției sau nevinovăției, or examinarea pe fond a cauzei poate avea loc doar în cadrul unei sesizări exercitate în mod legal***.

Cu referire la soluția de a respinge o cale de atac pe motiv de tardivitate, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în jurisprudența sa, a stabilit cu valoare de principiu, *că respectarea termenului de prescripție este o condiție ce generează stabilitatea raporturilor juridice,* or, acestea devenite irevocabile în pofida expirării termenului de prescripție garantează titularului dreptului siguranța şi securitatea raportului în care este parte, iar orice deviere de la acest principiu, în absența unor temeiuri relevante, ***constituie o ingerință față de valorile protejate de CEDO (art.6)*** şi implicit incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice (*Hotărârea CEDO din 18.03.2008 emisă în cauza Dacia vs. Moldova, Hotărârea CEDO din 16.07.2009 emisă în cauza Baroul Partener-A vs. Moldova, Hotărârea CEDO din 25.11.2009 emisă în cauza IPTEH şi alții vs. Moldova*).

În condiția celor opinate *supra*, instanța reține că, prin contestația depusă, contravenientul *nu a solicitat repunerea în termen a contestației, nu a invocat careva argumente plauzibile în sensul dat cu prezentarea probelor corespunzătoare.*

Prin urmare, Mardare Dumitru a depus contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 *****din 23.12.2024 și a deciziei de sancționare din aceiași dată, prin care acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea pedepsei în formă de amendă în mărime de 12 u.c, ce constituie suma de 600,00 lei, peste termenul de 15 zile, prevăzut de art. 448 Cod contravențional.

Astfel, circumstanțele stabilite generează concluzia respingerii contestației, ca fiind tardivă.

Din acest considerent, nu se impune analiza celorlalte motive de fapt invocate de către contravenient, precum şi asupra temeiniciei deciziei contestate.

În baza celor expuse, conform art. 395 alin. (1) pct.2), 448, art. 460, art. 462 Cod contravențional, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge contestația depusă de către Mardare Dumitru împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 *****și deciziei de

sancționare din 23.12.2024, prin care acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea pedepsei în formă de amendă în mărime de 12 u.c., ce constituie suma de 600,00 lei, *ca fiind tardivă.*

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile prin intermediul judecătoriei Orhei, sediul Central.

Preşedintele şedinţei, judecător (semnătura) Viorica Severin

Copia corespunde originalului, judecător Viorica Severin